

dr Michał Daszkiewicz

Uniwersytet Gdański

Wypowiedź ucznia jako podstawa diagnostyki edukacyjnej ukierunkowanej na kategorię doświadczenia osobistego

Tekst podejmuje to, w jaki sposób (ustne i pisemne) wypowiedzi uczniów mogą być wykorzystane do rozpoznania tego, jak uczniowie rozumieją treści przedmiotowe i jak osobiście doświadczają edukacji. Tekst wychodzi od przedstawienia *uczenia się* oraz *egzaminu* – tj. dwóch składników konstytutywnych *diagnostyki edukacyjnej* – jako dwóch uzupełniających się składników *osobistego doświadczenia edukacyjnego*, silnie uzależnionego od zawartego w nich (rozumianego i wykorzystywanego przez ucznia) języka. W celu wyjaśnienia znaczenia kwestii językowych w tworzeniu solidnej diagnostyki szkolnej tekst omawia zbiór „prawd” leżących u podstaw analizy wypowiedzi uczniowskich i tym samym determinujących komunikację pomiędzy nauczycielem i uczniem. Następnie przedstawione są argumenty przemawiające za tym, iż przyszłość diagnostyki edukacyjnej zależy w znaczącym stopniu od tego, jak pomyślnie uda się wypełnić lukę pomiędzy diagnostyką a lingwistyką. Pokazane jest to za pomocą pytań, które leżą na skrzyżowaniu tychże dwóch dyscyplin i na które należy znaleźć odpowiedź. Tekst zamykają (a) wnioski wyciągnięte z przykładowych wypowiedzi uczniów na temat egzaminów i procesu uczenia się oraz (b) wskazania odnośnie do pozyskiwania danych z tego, co autor nazywa tu *językowymi zdarzeniami edukacyjnymi* (stanowiącymi jednostkę analizy komunikacji szkolnej).